

чуха, какво ся дѣйствова скритомъ верху тѣхъ, чрезъ притворописца Архидіакона, и притекохася да дойдатъ въ Цариградъ, за да изложатъ правдините си, и да представятъ вси-те въ руцѣ-те си записны доказателства. Султанъ Муратъ Д. видѣ, че до тогасъ го лажаше за тая работа Везиря, (кой-то вѣровамы, че на това обстоятелство дѣяше несмысленно паче, нежели прелестно,) и разумѣ, какво неправосудіе бѣше сторилъ, да отнеме отъ Грецы-те най священны-те отцовно наслѣдія, кон-то имъ потвърдяваше записъ-атъ Омаровъ, фермани-те на-Египетски-те Калифы и Султаны, и да ги придаде на недостойны клеветницы, и да заповѣда да не ги докачатъ никога. Напослѣдокъ съ гнѣвомъ упразни дадени-те си заповѣды, като упозна че иматъ сила, както и испреди, дадени-те на Грецы-те фермани, чрезъ кои-то имъ ся даватъ вси-те священни на свята-та земля Мѣста. Таково быде слѣдствие-то на тойже знаменитый Судъ кой-то держа повече отъ двѣ години. На това обстоятелство Господъ Богъ, какъ-то самъ онъ знае да сохранява Православна-та църква, остави воистинно да ся пренебрежатъ священни-те права, и временно да ся повозрадуватъ сопротивницы-те. Но скоро ся позна правда-та, и ся потвърди повече свое-то на неповинныя.

Дума послѣ Г. Боре слѣдующы-те. На 1808. Грецы-те особито запалиха великія Бо-